

anset det for mindre hensigtsmæssigt at medtage den af Lagtinget ønskede Forhøjelse af Afgiften af de i § 1, Punkt 1, litra a nævnte Varer.

Justitsministeriet har dernæst ikke ment at kunne foreslaa Afgiften paa medicinsk Spiritus forhøjet. Endelig har man heller ikke ment at kunne fremsætte Forslag om Indførelse af en af Lagtinget foreslaaet Afgift paa 5 pCt. af Værdien af al Pakkepost, der indføres til Øerne. En saadan Afgift vil volde mange praktiske Vanskeligheder, og særlig vil den medføre, at Udlevering af Postpakker kan blive en Del forsinket. Da Lagtinget kun har ønsket dette Forslag gennemført, hvis der ikke skulde vise sig saadanne Vanskeligheder, mener man, det er rigtigst ikke at søge dette Forslag gennemført.

Efter Lagtingets Formening vil de af det foreslaaede Afgifter, fraregnet Afgiften paa Pakkepost, indbringe ca. 100 000 Kr. aarlig.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Medens Lagtinget havde foreslaaet, at den i Punkt 3 nævnte Afgift skulde betales af Frugtvind, Sodavand, Limonade, Citronvand og lign., foreslaar Justitsministeriet efter Henstilling fra Departementet for Told- og Forbrugsafgifter den i Lovforslaget indeholdte Formulering, idet Udtrykket „Sodavand“ er mindre præcist, medens Udtrykket „Mineralvand“ giver en bedre Afgrænsning. Udtrykket „Frugtvind“ er ligeledes mindre klart. Efter Sammenstillingen med de øvrige i samme Punkt nævnte Varer maa det antages, at der tænkes paa alkoholfri Frugtvine, og det foreslaas derfor udtrykkeligt at sige dette.

I Punkt 4, litra a har man efter Henstilling fra Departementet for Told- og Forbrugsafgifter indføjet „Snustobak“, der ogsaa anvendes som Skraatobak, idet det maatte anses for tvivlsomt, om Snustobak ikke var afgiftsfri, hvis den ikke udtrykkelig nævntes.

Ad Punkt 5 bemærkes, at Lagtinget kun havde foreslaaet „Sukkervarer“ beskattet. Da dette Udtryk er ganske ubestemt,

har man præciseret det nærmere i Overensstemmelse med, hvad der efter det oplyste maa antages at have været Lagtingets Mening. Det kunde muligt være ønskeligt at lade Kogechokolade være unddraget Afgiften, men Departementet for Told- og Forbrugsafgifter har henledt Opmærksomheden paa, at der ikke kan sættes nogen bestemt Grænse mellem Kogechokolade og anden Chokolade, og at en forskellig Behandling af de to Varer derfor aabner en Mulighed for Omgaaelse. Justitsministeriet mener herefter, at Kogechokolade, ligesom Tilfældet ifølge Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923 er i den øvrige Del af Landet, ikke bør være unddraget Afgiften.

Til § 2.

De hidtidige Afgifter for Indførsel af Spiritus til Færøerne tilfaldt Statskassen fuldt ud som Erstatning for Statskassens Tab ved den ved Lov af 30. Marts 1892 om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne og Lov for Færøerne af 1. April 1908 om Afløsning af Tiende og Forandring i forskellige Skatter og Afgifter stedfindende Ophævelse af forskellige Tiendeafgifter m. m. Statskassens Tab var opgjort til 29 182 Kr. aarlig, jfr. Rigsdagstidende 1907—08 Till. A. Sp. 4777—92. Afgiftsbeløbet har i Aarene 1919—20 til 1923—24 udgjort henholdsvis 20 364 Kr., 26 744 Kr., 29 045 Kr., 36 829 Kr. og 28 552 Kr.

Da det nu foreslaas, at Lagtinget skal have Raadighed over de forhøjede Afgifter, maa den Statskassen tilkommende Erstatning fastsættes til et bestemt Beløb, og Justitsministeriet maa anse det for praktisk, at Beløbet afrundes til 30 000 Kr.

Til § 3.

Svarer til Bestemmelserne i § 2 i Lov for Færøerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter af 7. Marts 1912.

Til § 4.

Da der efter Lovforslaget ogsaa skal svares Afgifter af visse paa Færøerne fremstillede Varer, vil det være nødvendigt at føre en vis Kontrol med de Virksomheder, som fremstiller de paagældende Varer.